

W Imię Boga Miłosiernego, Litościwego.

Doskonalenie własnych cnót, moralności i manier

Streszczenie Kazania Piątkowego

**Wygłoszonego przez Jego Ekscelencję Mirza Masroor Ahmad(aba),
Przywódcę Światowej Muzułmańskiej Wspólnoty Ahmadijja w
meczece Bait-ul-Futuh w Londynie.**

2 marzec, 2018

Po wyrecytowaniu *Taszahhud*, *Ta'hluz* i Sura Al-Fatihah, Kalifatul Masih V (aba) stwierdził:

Nauki islamskie mocno podkreślają praktykowanie dobrych obyczajów i doskonałych manier na każdym poziomie, w domu jak i w społeczeństwie. Żadna inna religia nie zajmuje się tym tak szczegółowo. Jednakże, niestety, to właśnie muzułmanie są ogólnie uznawani za tych na najniższym poziomie w tym względzie.

Ludzie nie będący muzułmanami krytykują muzułmanów, ponieważ ich praktyki sprzeczne są z tym, czego nauczają.

Muzułmanie na ogół twierdzą, że kochają Proroka (saw), ale nie postępują zgodnie z duchem jego nauk.

Kiedy Wszechmogący Bóg wysłał Obiecanego Mesjasza (as), aby przypomniał ludziom o tych błogosławionych naukach, muzułmanie gwałtownie go odrzucili. Taki stan tych ludzi powinien zwrócić uwagę Ahmadi na to abyśmy zawsze

podejmowali najwyższe wysiłki w celu zakorzenienia w sobie jak najdoskonalszej moralności. Wykorzystując wszystkie nasze zdolności powinniśmy starać się przyjąć jak najwyższe morale, co jest również nauką islamu i praktycznym przykładem, który ustanowił Prorok (saw). W przeciwnym razie nie byłoby dla nas korzyścią bycie Ahmadi lub być tak nazywanymi.

Jeśli spojrzymy na praktyczny przykład Proroka (saw), to zauważymy zadziwiające standardy moralne. Prorok (saw) upominał swoją jedną z żon, za drwienie z niskiego wzrostu innej żony, mówiąc, że spowoduje to emocjonalny ból. Doradził jednej ze swoich żon, aby nie okazała najmniejszego niezadowolenia z żadnej innej żony w niczym, co te robią.

Prorok (saw) radził dzieciom, aby osiągnęły wysokie standardy moralne poprzez nie niszczenie drzew owocowych, i nie rzucanie w nie kamieniami. Jeśli jednak byłby one zdesperowane, to mówił im, że powinny zebrać tylko te owoce, które spadły już z drzewa. Jeszcze lepiej byłoby gdyby dzieci te modliły się do Wszechmogącego Boga, aby nigdy nie znalazły się w tak rozpaczliwej sytuacji.

Pewnego razu Prorok (saw) zauważył, że pewne dziecko jadło bardzo szybko i machało ręką po całym talerzu. Prorok (saw) powiedział: „Najpierw odmów modlitwę: *W imię Boga*, jedz prawą ręką i jedz z tego, co jest tuż przed tobą.”

W ten sposób powinniśmy podjąć się moralnego wychowania naszych dzieci, po to, aby mogły one zaadoptować doskonałe morale, gdy staną się dorosłymi.

Ponadto, nieuczciwość jest grzechem, a prawdomówność jest cnotą i dobrem moralnym. Prorok (saw) dał wskazówki, aby od samego początku zakorzenić w sercach dzieci tą moralną cechę.

Pewien towarzysz opowiedział o incydencie ze swego dzieciństwa, mówiąc, że

kiedyś Prorok (saw) przybył do jego domu. Z powodu swej niedojrzałości towarzysz ten, krótko później, podczas gdy Prorok (sa) był nadal obecny w jego domu, miał zamiar wyjść na zewnątrz, aby się pobawić. Aby powstrzymać go od opuszczania błogosławionego towarzystwa Proroka (saw) jego matka powiedziała: „Chodź tutaj i zostań. (Jeśli to zrobisz) Dam ci coś.” Po tym, Prorok (saw) stwierdził: „Czy chcesz mu coś dać?” Matka towarzysza odpowiedziała: „Tak, dam mu daktyla”. Po tym, Prorok (saw) powiedział: „Gdyby to nie było twoją intencją i powiedziałaś to tylko po to, aby przywołać swe dziecko, to popełniałabyś grzech, ponieważ wtedy byś skłamała”.

W ten sposób, nawet ten człowiek w tak młodym wieku uświadomił sobie wagę prawdomówności i obrzydliwość nieuczciwości.

Pewnego razu Prorok (saw) powiedział pewnej osobie, że jeśli nie jest w stanie powstrzymać się od występku, to powinna powstrzymać się od kłamania. Powinna powstrzymać się przynajmniej od jednej wady.

Teraz, musimy również ocenić, czy sami przestrzegamy takich standardów.

W jednej z narracji wspomniano, że w odniesieniu do poważnych grzechów, Prorok (sa) powiedział:

„Poważne grzechy to *szirk* (łącznie partnerów z Bogiem) i nieposłuszeństwo wobec rodziców”.

Osoba opowiadająca to mówi, że Prorok (saw) wymienił te główne grzechy, gdy siedział i opierał się o coś. Następnie usiadł prosto i powiedział: „Posłuchajcie uważnie. Jest nimi również nieuczciwość i składanie fałszywego świadectwa”.

Prorok (saw) podniósł w swoich towarzyszach standardy wyrozumiałości i

cierpliwości.

Pewnego razu Beduin zaczął oddawać mocz w meczecie. Ludzie ruszyli do niego, aby go powstrzymać. Prorok (sa) stwierdził:

„Zostawcie go w spokoju i polejcie wodą ten obszar, na którym człowiek ten oddał mocz”. Prorok (saw) kontynuował: „Zostaliście stworzeni, aby zapewnić ludziom łatwość, a nie sprawiać im trudności”.

Po tym wydarzeniu, Beduin ten zawsze wspominał ten akt dobroci Proroka (saw).

Pewnego razu Prorok (saw) oświadczył:

„Jeśli chcesz dowiedzieć się, czy robisz coś dobrze czy też źle, to powinieneś zwrócić się do swoich sąsiadów i usłyszeć, jakie opinie mają na twój temat.”

Następnie Prorok (saw) powiedział do przywódców:

„Wasze najwyższe morale objawią się, kiedy zaczniecie uważać się za sługi narodu i zaczniecie służyć społeczeństwu wszystkimi waszymi zdolnościami”.

Zatem również urzędnicy w naszym Dżama'at powinni również zwrócić uwagę na tę kwestię.

Posiadając nieograniczoną władzę po podboju Mekki, zmanifestowała się doskonałość moralności Proroka (saw). Prorok (saw) przebaczył wszystkim swoim wrogom, nawet tym, którzy poddali go najcięższym prześladowaniom. Ten akt przebaczenia posłużył dla wielu z nich jako środek akceptacji islamu.

Wspominając standardy najwyższych wartości moralnych Proroka (saw), Obiecany Mesjasz (as) stwierdza:

„Zwracając się do Proroka (saw), Chwalebny Allah mówi: **„z pewnością posiadasz wysokie doskonałości moralne”**.

Stąd, zgodnie z tym opracowaniem, oznacza to, że każda forma moralnej doskonałości, taka jak hojność, odwaga, sprawiedliwość, miłosierdzie, życzliwość, prawdomówność i wyrozumiałość, itd. (tj. tolerowanie czegoś z wyrozumiałością) znajdują się w twojej osobie. (...).Wszystkie te moralne cechy są w rzeczywistości naturalnymi warunkami oraz uczuciami osoby i mogą być nazwane cechami moralnymi, gdy będą przejawiać się w swej stosownej i właściwej okazji oraz zgodnie z intencją danego człowieka (...)"

Nawiązując do różnych okoliczności wykazywania wysokich wartości moralnych, Obiecany Mesjasz (as) stwierdza:

„Wysokie morale można zmierzyć w dwóch sytuacjach: w czasach prób i trudności oraz w czasach sukcesu i dobrobytu. Osoba, która w czasie prób i trudności wykazuje cierpliwość i dąży do zdobywania przyjemności Wywyższonego Allaha, posiada wysokie cechy moralne. Ponadto osoba, która wykazuje się pokorą i prawością w czasach sukcesu, może być również uważana za osobę posiadającą wysokie cechy moralne. Obie te okoliczności objawiają się w całej swej chwale w życiu naszego drogiego Proroka (saw). "

Komentując temat nieszczerých pochlebstw i podstępnej grzeczności, podczas gdy serce człowieka przepełnione jest urazami, Obiecany Mesjasz (as) stwierdził:

„Nie jest to nauczaniem islamu, ponieważ te cnoty nie są prawdziwymi islamskimi cnotami. Cokolwiek mówimy powinno być wypływające z serca”.

Jeśli okazujemy współczucie, to powinno ono pochodzić z głębi serca. Jeśli przejawiamy jakiegokolwiek inne emocje to te też powinny pochodzić z głębi serca.

Jak mówi Wszechmogący Bóg: **„Zaprawdę, Allah nakazuje sprawiedliwość i czynienie dobra innym; i dawania jak krewnym”.**

Najlepszą praktyką, aby czynić sprawiedliwość jest mówienie rzeczy takimi, jakimi są. Istnieją sytuacje, w których wymagane jest *Ehsan* (czynienie dobra) i wtedy też powinniśmy czynić dobro. Następnie, idąc o krok dalej, traktujcie ludzi tak jak matka traktuje swoje dzieci, lub tak jak bliski krewny traktuje swojego krewnego.

Obiecany Mesjasz (as) stwierdza:

„To jest najlepszą praktyką i wskazówką jej dotyczące znajdują się w księdze Allaha”.

Dlatego wymagana jest czystość serca. Jesteście zobowiązani do podążania ścieżką przykazań i zadowolenia Allaha.

Obiecany Mesjasz (as) stwierdza, że:

„Dobra moralność jest kluczem do innych dobrych uczynków, a ci, którzy nie dbają o swoją moralność, stopniowo stają się bezużyteczni”.

Tak więc człowiek jest użyteczny tylko wtedy, gdy posiada wysokie cnoty moralne.

Obiecany Mesjasz (as) mówi:

„W takim przypadku człowiek staje się gorszy od martwego zwierzęcia. Z takiego można przynajmniej użyć skórę i kości, ale skóra człowieka jest bezużyteczna. To jest punkt, w którym rozpoczyna on stawać się najgorszym stworzeniem. Tak więc pamiętajcie, że poprawa moralności jest niezwykle ważna, ponieważ moralność jest matką dobrych uczynków.”

Jeśli posiadacie dobre cnoty moralne, to będziecie w stanie czynić dobre uczynki.

Obiecany Mesjasz (as) opisuje jak te morale wyrażane są w codziennym życiu:

„Niektórzy ludzie denerwują się, kiedy widzą żebraka. W Koranie napisane jest: „nie przyganiaj żebrakowi”. Cnotliwy człowiek nie powinien złościć się na żebraka. Pragnieniem szatana jest powstrzymanie nas od czynienia dobrych uczynków i czynienia przez nas zła”.

Obiecany Mesjasz (as) kontynuuje:

„Zastanówcie się nad faktem, że cnotliwy uczynek kreuje następną cnotę i podobnie zły uczynek jest źródłem innego zła. Tak jak coś pochłania coś innego, tak podobnie Wszechmogący Bóg ustanowił ten system asymilacji w każde działanie. System uczenia się czegoś i opanowywania tego.”

Tak więc jeden dobry uczynek prowadzi do drugiego, a zdolność do czynienia coraz większej dobroci nieustannie się zwiększa.

Jeśli chodzi o traktowanie rodziców, Obiecany Mesjasz (as) doradził szejkowi Abdur Rahman sahib Qadiani, (którego rodzicami byli sikhami) następująco: „Powinieneś modlić się za nich. (...) Aby udowodniać im prawdziwość islamu człowiek powinien wykazać się dobrymi manierami i dobrym przykładem bardziej niż kiedykolwiek wcześniej.”

Standard prawdziwego islamu jest taki, że jego wyznawca dzięki niemu, jest w stanie osiągnąć wysoką moralność i w rezultacie stać się wyróżnioną jednostką. Być może to przez was, Bóg zakorzeni w ich sercach miłość do islamu.

Islam nie zabrania służenia swoim rodzicom. Powinniście natomiast, w kwestiach tego świata, które nie wpływają negatywnie na waszą wiarę, okazywać im jak najwyższe posłuszeństwo w jakikolwiek możliwy sposób. Służcie im swoim sercem i duszą.”

„Moralność jest tym, co odróżnia istoty ludzkie od zwierząt”.

Wyjaśniając to Obiecany Mesjasz (as) stwierdza:

„Po pierwsze, zwierzęta nie mogą odróżnić, jakości od ilości i biorą to, co znajduje się przed. Po drugie, zwierzęta nie rozumieją różnicy pomiędzy tym, co zgodne z prawem, a tym, co jest z nim niezgodne.”

Siedzibą ludzi, którzy bezprawnie sobie coś przywłaszczają, jest piekło.

O praktykowaniu moralności przez ludzi Obiecany Mesjasz (as) stwierdza: „Jeśli ludzie nie wywiązują się ze swoich obowiązków wobec Boga i nie akceptują Jego wspaniałości, nie oddają Mu czci, nie zwracają uwagi na Jego przykazania, nie dążą do uzyskania Jego zadowolenia, to nie posiadają dobrych moralności. Jeśli ludzie nie wywiązują się ze swych obowiązków wobec innych ludzi i bezprawnie przywłaszczają sobie bogactwo innych, próbują wyrządzić innym krzywdę oraz okazują im złe morale, to jest to również sprzeczne z cnotliwością.”

Obiecany Mesjasz (as) mówi dalej:

„Niestety, bardzo niewielu ludzi koncentruje się na celu życia człowieka”.

Arogancja jest kolejną wadą, która powoduje, że człowiek nie postępuje cnotliwie i to staje się źródłem niezadowolenia Boga.

Obiecany Mesjasz (as) mówi:

„(...) człowiek powinien chronić się przed najsubtelniejszymi rodzajami arogancji. Czasami bogactwo rozwija w nas arogancję(...) Czasami ludzie stają się aroganccy z względu na swoje pochodzenie (...) Często wiedza staje się źródłem arogancji.”

Krótko mówiąc, arogancja istnieje w wielu formach i wszystkie one pozbawiają człowieka możliwości osiągnięcia cnotliwych czynów i uniemożliwiają ludziom

pomagać innym. Człowiek powinien chronić się przed wszystkimi rodzajami arogancji.

Obiecany Mesjasz (as) stwierdził:

„Nikt nie jest obdarzony mocą czynienia moralnego dobra, nie wspominając już o możliwości czynienia cnotliwych czynów. Porzucenie moralności jest wadą i grzechem”.

Obiecany Mesjasz (as) mówi:

„Człowiek ma możliwość czynienia cnotliwych czynów”.

Dalej stwierdził on:

„Porzucenie moralności jest wadą i grzechem. Jeśli zapomnisz o swoich moralnych wartościach, to te z kolei doprowadzą cię do występku i grzechu. Jednocześnie zmniejszy się okazja do wykonywania cnotliwych czynów”.

Obiecany Mesjasz (as) mówi:

„Radzę mojej społeczności, że każdy, kto zmieni swoje moralne postępowania wobec swojego sąsiada, to będzie to tak jakby pokazał cud i to może mieć pozytywny wpływ na jego sąsiada.”

Obiecany Mesjasz (as) mówi:

„(...) jeśli człowiek wchodzi do owczarni (tzn. dołącza do Dżama'at) i nie podtrzymuje honoru i szacunku tej społeczności popełniając czyny sprzeczne z jej wartościami, to w oczach Wszechmogącego Boga jest winny, ponieważ nie tylko rujnuje sam siebie, ale także ma negatywny wpływ na innych i staje się powodem, dla którego pozbawiają się oni dobrego przewodnictwa”.

Jeśli ludzie zobaczą zepsute/zdeprawowane przykłady, to zdystansują się do Dżama'at. Dlatego, w celu usunięcia naszych słabości, z całej siły i z całą

odwagą powinniśmy szukać pomocy Boga.

Obiecany Mesjasz (as) kontynuuje: „Dopóki człowiek nie będzie usiłował i nie będzie szukał pomocy poprzez modlitwy, to nie będzie w stanie usunąć plamy ze swego serca”.

Dlatego, niezależnie od tego, czy jest to nasz Dżama'at, czy jakakolwiek inna osoba, mogą doprowadzić do zmiany w swojej moralności jedynie wtedy, kiedy będą starać się i modlić. W przeciwnym razie jest to niemożliwe.

Niechaj Wszechmocny Bóg dopomoże nam podążać za szlachetnym przykładem Proroka (saw) i polepszać naszą moralność w każdym aspekcie oraz we wszystkich sytuacjach i okolicznościach. Przyjęliśmy Imama tego wieku, dlatego powinniśmy być zawsze świadomi tego, aby żadne nasze działanie nie hańbiło Proroka (saw) czy też Obiecanego Mesjasza (as). Co więcej, powinniśmy nieustannie starać się podnosić standardy naszej moralności i dlatego też musimy oddać się błaganiom do Wszechmogącego Boga i błagać Go o pomoc oraz szukać Jego pomocy, aby to osiągnąć.

Po modlitwie piątkowej poprowadzę modlitwę pogrzebową za Sheikh Abdul Majid sahib, syna Sheikh Abdul Hameed sahib ze Stowarzyszenia Obrony w Karaczi. Zmarł 15 lutego 2018 roku, w wieku 88 lat. *Inna lillah la Inna ilahi radziun.*

Jego wnuk pisze: „Od dzieciństwa miał szczególny związek z Wszechmogącym Bogiem z powodu przebywania w towarzystwie starszyny w Qadian.”

Pewnego razu Sheikh Abdul Majid sahib nie wypadł dobrze na swych egzaminach maturalnych i był w drodze do meczetu. Hadhrat Mualana Sher Ali sahib wychodził wtedy z meczetu. Rozpoznał Sheikh Abdul Majid sahib i zapytał go o egzamin, a ten odpowiedział, że ten nie poszedł dobrze. Maulana Sher Ali

sahib podniósł ręce i natychmiast zaczął się modlić, a potem obwieścił dobrą nowinę, że Sheikh Abdul Majid sahib zda egzamin. Modlitwa ta była wysłuchana w taki sposób, że zdał również każdy kolejny egzamin.” Gdy Hadhrat Khalifatul Masih IV (rh) zainaugurował MTA, natychmiast przekazał dziesięć milionów rupii na ten cel.

Kiedy, 28 maja 2010 roku nastąpił atak w Dar-ul-Zikr i Model Town człowiek ten przekazał dziesięć milionów rupii na fundusz Sydena Bilal. Podobnie przekazał bardzo duże sumy pieniędzy na publikację Świętego Koranu. Żył swoim życiem z wielką prostotą.

Niechaj Wszechmocny Bóg obdarzy go Swoimi błogosławieństwami i podniesie jego status oraz da cierpliwość i odwagę jego wnukom oraz córce oraz niechaj dopomoże On im kontynuować jego dobre uczynki.